

Izjoča, izvenjsi por... dan zjutraj. Uredništvo...
 Aiskoga št. 10. Dopisi naj se pošiljajo...
 plama se ne... rokopol se ne vračajo. —...
 Prof. F. Peric... tisk tiskarne Edinost. Naročnina...
 znaša za mesec... L. 19.50, pol leta L. 32. — In celo leto L. 60. —
 Za inozemstvo mese... 5 lir več. — Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

EDINOST

Posamezne številke v Trstu in okolici po 20 cent. — Oglasi se računajo v...
 širokosti ene kolone (72 mm.) — Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 40 cent.
 osmrtnice, zahvale, poslanice in vabila po L. 1. —, oglasi denarnih zavezd...
 mm po L. 2. — Mali oglasi po 20 cent. beseda, najmanj pa L. 2. — Oglasi...
 naročnina in reklamacije se pošiljajo izključno uprav. Edinosti, v Trstu, ulica sv.
 Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstropje. — Telefon uredništva in uprave 11-57.

Izprašajte — sebe!

Dne 28. julija tega leta je poteklo deset let od začetka svetovne vojne. V tej desetletni dobi, posebno pa v povojnih letih, je nagromadila literatura, da bi polnila naše knjižnice, ob vprašanju: kdo je zakrivil to neizmerno nesrečo, ki je prišla nad človeštvo? Branitelji osrednjih vlasti, posebno pa direktni krivci, v diplomatski in vojaški uniformi, pretakajo potoke črnile, da bi dokazali, da vsa in izključna krivda je bila na strani Srbije.

V to prerakanje je posegel sedaj (v "Prager Presse") dr. Milovan Grba s kaj zanimivo razpravo. Pisec ugotavlja, da na vprašanje, kdo je kriv, more temeljito in objektivno preiskava odgovoriti edino le to, da so si bosanski emigranti znali v Beogradu preskrbeti bombe in samokres. To pa nikakor ne zadošča za dokaz, da je Srbija hotela in izvajala svetovno vojno. V podkrepitev te svoje trditve navaja dr. Grba analogen primer iz zgodovine. V letu 1858. je bilo, ko je Italijan Felice Orsini izvršil atentat na Napoleona III. In to s peklenskim strojem, ki ga je prinesel s seboj iz Anglije. Radi tega pa ni nikdo obdolževal Anglije in tudi Napoleonu ni prišlo na misel, da bi poslal Veliki Britaniji kak ultimatum. Tudi Mazzini in Ledru-Rollin sta že v letu 1857. snovala zaroto proti francoskemu cesarju. Mazzini je bil obsojen v kontumacijo v dosmrtno preganstvo. To pa ni oviralo ne Italije, ne Evrope, da ne bi Mazzinija — poleg Cavourja, Garibaldija in Viktorja Emanuela — slavili kot enega utemeljiteljev edinstva Italije. Je-li potem — vprašuje dr. Grba — kako tudi, če so si oni srbski mladeniči zateleli ravno kot primeru Orsinija in Mazzinija, žrtvujoč slavno sami sebe in vedoč, da jim je vsled tuberkuloze usojena prezgodnja smrt?

Med tistimi, ki valijo vso krivdo na Srbijo in perejo sami sebe, je tudi bivši avstrijski feldmaršal Conrad Hötzendorf. V svojih "Znamenitostih" navaja razne akte, ki naj bi dokazali, da Avstrija ni mogla drugače, nego da je poslala Srbiji tisti usodni ultimatum. Dunajski "Arbeiter-Zeitung" odgovarja sedaj Conradu, da so vsi njegovi dokumenti "bledi in prazni". Pri tem se tudi socialistično glasilo sklicuje na zgodovinski primer. Oberdan je hotel umoriti cesarja Frana Josipa. Nikomur pa ni prišlo na misel, da bi hotel Italijo proglasiti za odgovorno za to. Nasprotno: Italija je postala pozneje zaveznica Avstrije!

Samo glede enega dokumenta Conrada-vega priznava "Arbeiter-Zeitung", da ima "barvo in vsebino". To je pismo nekega bančnega uradnika v Sarajevu — gobeždača in domisljajca — ki mu je pisal, da Srbi prepevajo iredentične pesmi in da država oblastva nič ne opazuje. S takimi in sličnimi dokumenti — opazuje Conrad ultimatum Srbiji in zahtevu, da mora ta poslednja brezpogojno sprejeti vse pogoje, ki jih stavlja ultimatum. Gospod feldmaršal je morda mislil — piše dunajski list — da bi za Srbijo, če bi ugodila taki zahtevi, to ne pomenilo samoponiranja, odreke svojih suverenosti, marveč, da bi Srbija izpolnila s tem le pravstveno dolžnost, ki se ji ne sme odtegniti, če noče vzeti nase odjaja vojne! Potem pa dostavlja "Arbeiter-Zeitung" sledeče na naslov Conrada:

"Menda boste vedeli, da je v slučajih sporov toliko vojskovodij, kolikor vodil-nemu državniku in dolžnost, da si v vsakem položaju stavlja vprašanje: 'Kaj stori, kaj more in kaj bi moral storiti nasprotnik, kako postopanje morem jaz že v naprej pričakovati od njegove strani?' Zaključni člen tega splošnega vprašanja je poseben in se glasi: 'Kako bi jaz sam postopal, če bi bil na mestu nasprotnika?' Ali morete po svoji vesti trditi, da bi brezpogojno sprejete takega ultimatumu po svojem čustvovanju in svojih naziranjih o vojaški časti smatrali za možno? Ali morete trditi s čisto vestjo, da bi vi, če bi bili v položaju odgovornega srbskega vojskovodje, riskirali tako 'veleslavno pogubo'? Ali morete trditi s čisto vestjo, da ne bi, če bi bili v položaju odgovornega srbskega vojskovodje, tudi vi prosili sočutja pri vlastih in da ne bi se zatekli pod peroti Rusije? Zato prehajajo vse vaše 'znamenitosti' v zgodovino le kot dokument najnerodnejšega hinavstva."

S to svojo aprostrofo je "Arbeiter-Zeitung" zagrabila Conrada-Hötzendorfa za grlo in ga pritisnila ob zid, kajti na to apostrofo ne more dati poštenega odgovora, ako noče biti lažnjivec v generalski uniformi.

Ta poziv dunajskega lista na naslov bivšega avstrijskega vojskovodje z ozirom na dogodke v velikem času je pa tudi dragocen dokument z ozirom na težki položaj naše narodne manjšine v nje novi državni pripadnosti ravno vsled onih velikih zgodovinskih dogodkov. Tudi mi se moramo braniti pred najhujšimi očitki in podtikanja. Obtožujejo nas, da smo neljalni državljani, razdevali in nevaren element, ki mu ne gre nikaka vera in zato da so opravičene vse stroge mere proti našemu ljudstvu. V vsaki naši zahtevi, naj se kroji pravica tudi nam enako kakor vsem drugim državljanom, naj se nam dopušča možnost samosvojega življenja in kulturnega razvoja, se hoče videti znake upornosti, zavratnosti in pripravljenosti za izdajstvo na državi. Vsaka naša zahteva po enaki pravici in narodni svobodi je po njihovem kulisa, za katero se skrivajo —

iredentistični in izdajalski načrti naše narodne manjšine.

Istotako pa, kakor so trditve, češ, da Avstrija ni mogla drugače in da je bila prisiljena k ultimatu Srbiji, hinavske in lažnjive: istotako so povsem neosnovana vsa očitanja in podtikanja, ki naj bi opravičila vse postopanje proti našemu življu v Italiji. Ko bi vsi tisti, ki izvajajo in ki branijo tako krivično manjšinsko politiko napram Slovanom v Italiji, hoteli le položiti roko na srce in odgovoriti po svoji vesti na vprašanje: kako bi bilo nam in kako bi postopali mi, če bi se nahajali v položaju slovenske narodne manjšine?

Kako bi bilo njim, če bi bili priključeni k drugorodni državi in če bi jim ta zapirala, ali raznarodovala ljudsko solo in preganjala ali izganjala kulturne delavce? Gotovo bi — in s polno pravico — klicali v svet, da je to atentat na njihovo kulturo! Naj se le spominjajo, kako so nabirali prispevke za snovanje italijanskih sol celo tudi v slovenskih krajih!

Če bi jim izgnali njihov jezik iz vseh uradov, gotovo bi — istotako opravičeno — označili to kot najhujše krivico, kot zanikanje najelemetarnejših pravic vsakega naroda! Naj se le zamislijo v zgodovino italijanske manjšine v bivši Avstriji, ko se niso borili le za polno pravico lastnega jezika v vseh državnih uradih, marveč so vodili znano ljuto borbo za popolno poitalijančenje sodnij kljub dejstvu, da so bili oni manjšina v deželi!

Naj se spominjajo, s kakim ogorčenjem so protestirali in označali avstrijski režim kot krvniški, ko je hotel njihove politične in socialne organizacije kakorsibodi ovirati v njihovem delovanju! Borbo za pravico in veljavo svojega jezika in narodnega uveljavljanja, so označali kot zvišeno, sveto in posvečeno po neminljivem načelu narodne pravičnosti in svobode.

Kako bi bilo njim, če bi bila vlada izdala

MINISTRSKI SVET

Za zakonski predlog glede listov in ureditev milice

RIM, 1. Na današnji seji ministrskega sveta je on. Mussolini poročal najprej o poteku londonske konference, nakar je podal notranji minister sliko sedanjega notranjega položaja. Po kratki razpravi je bila notranjemu ministru in ministru za pravosodje poverjena naloga, da izdelata zakonski predlog o listih. Ta zakonski predlog bo tvoril del skupine ukrepov, ki bodo šli za tem, da ugotovijo z organiziranimi določbami pravice državne suverenosti in da uredijo poslovanje ustave.

Nato je ministrski svet razpravljal o načrtu za odlok-zakon za novo ureditev državne milice, kateri je bil po izčrpnih proučitvi odobren.

S tem odlokom-zakonom postane milica sestaven del oboroženih državnih sil. Njeni člani morajo prisesti zvestobo kralju in so podvrženi istim disciplinarnim in kazenskim določbam, kakor člani kr. vojske. Državna milica bo urejena tako-le: gene-

naredbo, da morajo izdajati svoja glasila tudi v neitalijanskem jeziku? Zavihral bi bil med njimi vihar ogorčenja in protestov. In mi, ki nas obsipljejo z najhujšimi očitaji, mi bi bili odkrito priznali, da je njihovo ogorčenje popolnoma opravičeno — ne glede na to, da so bili naši nasprotniki in ne glede na to, da so bili manjšina v državi in deželi. Stori bi bili to v svoji udanosti do prav tistega načela pravice in svobode, v katerega imenu zahtevamo tudi mi pravico in svobodo za našo narodno manjšino!

Vprašamo nadalje naše sodeželane italijanske narodnosti, ali ne bi tudi oni poizkusili vsa zakonita sredstva in poti, če bi njihovem gospodarstvu grozila slična nevarnost, kakor grozi sedaj našemu podeželskemu ljudstvu vsled dekreta, ki omejuje lastninsko pravico in razpolaganje z imetjem?

Ali bi oni z vso odločnostjo nastopali v obrambo vsake svoje etične dobrine in materialne koristi. Nam pa štejejo vsako tako brambo v greh in vidijo v nji znake zlih namenov proti državi in proti — javnemu redu! Obtožujejo in obsojajo nas, ker v resnici delamo prav isto, kar bi oni storili, če bi se nahajali v našem položaju!

Veliko in jasno resnico je povedal dunajski list na naslov bivšega avstrijskega generala: če hoče biti pravičen napram drugim in če noče izrekat krivične sodbe o njih dejanjih, izprašaj svojo lastno vest, izprašaj samega sebe, kak bi bil sam, če bi bil na njihovem mestu! Kajti proti vsakemu najelemetarnejšemu razumevanju pojma svobode, pravice in pravičnosti je, če naj bi bilo to, kar je pri meni samem prav, pravilno in celo plemenito, pri drugih krivično, nedopustno in celo zločin! Naši sodeželani druge narodnosti naj torej, ko sodijo o naši narodni manjšini, njenih pritožbah in zahtevah, izprašajo — sebe in svojo vest!

Generalni poveljnik ter poveljniki con, avtonomnih skupin in legij ter njim dodeljeni častniki in moštvo so vedno v službi; vsi drugi častniki in četniki se smatrajo normalno kot na dopustu. Ti poslednji imajo pravico do plače le za dni, ko so poklicani pod orožje. Stroški za poslovanje milice grejo na račun proračuna ministrskega predsedništva.

Ta ukaz bo predložen parlamentu, da ga spremini v zakon.

Končno je ministrski svet ratificiral angleško-italijanski dogovor o odstopitvi Jubalanda Italiji, nakar je bila seja ob 12.45 zaključena.

narodu. Zastoj je očitati — je zaključil govornik — da se hočejo opozicije polastiti vlade. Opozicije so izjavile, da nočejo vlade, da nočejo oblasti, nočejo vladanja, temveč hočejo samo pravico.

Mussolinijevo pismo posl. Arpinatiju

Je povzročilo novo polemiko o normalizaciji

RIM, 1. Listi se obirno bavijo z Mussolinijevim pismom posl. Arpinatiju povodom fašistovskega shoda, ki se vrši danes v Bologni. Posebno razpravljajo o onem mestu v pismu, kjer Mussolini naglašja, da mu nihče ne sme povedati, kaj je pravzaprav treba misliti z besedo normalizacija: Liberalni "Giornale d'Italia" je objavil daljši članek, v katerem podaja natančno definicijo tega, kar si dežela misli, ko zahteva normalizacijo. Dežela — pravi liberalno — misli s tem, da se mora ustvariti ozračje, v katerem bodo lahko vsi italijanski državljani svobodno in vedro živeli v okviru zakona, ne da bi jih nadlegovali ne majhni ne veliki fašistovski ras, ne da bi jih motile vsak hip grožnje z novimi pohodi, vstajami, svetlojerskimi nočmi in podobnimi stvarmi. Normalizacija pomeni napraviti državo tako močno in obenem tako pravično, da preneha pritisk ene stranke na škodo vseh drugih. Normalizacija pomeni vzkvičiti narodno milico v sestavi oborožene sile države, tako da bo služila za posadko vseh narodnih idealov in ne samo koristim ene stranke. Normalizacija pomeni končati, kakor pravi resolucija bojnikov, ločitev med vlado in stranko v tem smislu, da bo vlada šttila državne interese in ne interese ene stranke, tako da bodo imeli vsi državljani v vladi zaščito svojih pravic ter da ne bodo videli v njej le orodja vladajoče stranke.

Demokratski "Mondo" pravi, da je mogel Mussolini govoriti v onem smislu o italijanskem risorgimento, kakor se je izrazil v svojem pismu, le če se je hotel šaliti. Medtem ko se vsa Italija dviga proti klicem "Zivel Dumini" — nadaljuje "Mondo" — medtem ko celo filofašisti protestirajo proti fašistovskemu shodom, medtem ko bojnikov zahtevajo povratek k tradicijam risorgimenta, se upa ministrski predsednik vprašati, kaj naj bi bila pravzaprav normalizacija. V nasprotju s klacivanjem ministrskega predsednika na dejstvo, da so bolonjski fašisti imeli 40 mrtvih, naglašja "Mondo", da so bojovniki spregovorili v imenu 500.000 mrtvih, kateri niso padli v batromorni državljanski vojni, temveč v vojni proti sovražni državi za zmago domovine in ideji, ki so bile v preteklosti in ostanejo tudi v bodočnosti, čast in slava Italije.

Popolarski "Popolo" kritizira predvsem ono mesto v Mussolinijevem pismu, kjer se ministrski predsednik primerja s Herriotom in Mac Donaldom. Mussolinij se zdi čudno — piše "Popolo" — da se od njega zahteva, naj ne bo več načelnik fašistovske stranke ter opozarja na dejstvo, da je v Franciji Herriot načelnik radikalno-socialistične stranke in v Angliji MacDonald načelnik delavske stranke. Ministrskemu predsedniku se lahko enostavno odgovori, da sta Herriot in MacDonald načelnika dveh navadnih strank in ne kakih oboroženih stranke-armade. Herriot in MacDonald nimata v programu, da ostaneta na vladi tudi proti volji vseh Francozov ali vseh Angležev. Njuni vladi sta zakoniti. Herriot in MacDonald sta na vladi, da se zakoni njunih dežel izvajajo in spoštujejo, in ne vladata v imenu kakih oboroženih stranke proti vsem ostalim državljanom.

Razprave o normalizaciji se pojavljajo tudi v samem fašistovskem taboru. Struja, ki ne odobrava Farinacci-jeve politike skrajnih sredstev, je v svojih nazorih precej naklonjena upravičenim zahtevam zmernih kritikov izven fašistovske stranke.

Fašistiški poslanec Bottai objavlja v reviji "Critica fascista" članek proti zagovornikom Jernejevih noči in drugih sličnih stvari. Clankar pripominja, da se je v kratki dobi poldrugega meseca izvršila globoka sprememba v naziranju italijanskega naroda. Ako se je igrala leta 1920., kakor je rekel Mussolini, tragedija strahu s socialistično stranko kot glavnim igralcem, leta 1922 tragedija junštva, glavni igralec naša (fašistovska) stranka, imamo v letu 1924 tragedijo nezaupanja z italijanskim narodom v glavni ulogi.

Splošni fašistovski svet bo moral dobro pogledati resnici v obraz, da bo mogel vcepiti stranki smisel in zavest odgovornosti, ki jih je prevzela pred Italijo, ter jo tako vspodobiti za delo, ki ga zahtevajo nove potrebe.

Stranka — nadaljuje mladi fašistovski posl. — je danes globoko razarana radi nasprotujočih si mnenj glede načina, kako ozdraviti rane zgubljene vojne ter udeležiti program fašizma. In če ne bo znal splošni fašistovski svet določiti stranki praktičnih smernic, bo postojala nevarnost razcepitve vedno večja.

Vendar nikakor ne mislimo, da je za udeležitev naše revolucije potrebno, da se zopet zatečemo k orožju in da izvozimo prelom z vsemi našimi nasprotniki. Verovati v možnost take vse prej kot slavne avanture ne pomeni, imeti kako idejo, ampak biti v duševnem razpoloženju v smislu deficije, ki jo je dal Mussolini o ekstremizmu v svojem govoru v velikem fašistovskem svetu in ki je produkt absolutnega pomanjkanja vsakega pojma o zgodovini in napačne cenvite sil opozicijskih strank. Moramo priznati — poudarja fašistovski poslanec — da smo mi povzročili krivdo, ki se sedaj obnača proti nam, in ne naši nasprotniki, da smo mi zagrešili zmore, ki so grozile odvzeti fašistovskemu parlamentu vse njegove idealne značilnosti. Kako naj sedaj zahtevamo, da bodo nasprotniki delali pokoro za naše grehe, ako se ozremo na zakone morale in na železno pest zgodovine. Tisti, ki smatrajo fašizem za seštevke manganela, puške in vislice, se bodo znašli v vsakem slučaju pred zadnjim, nevidnim sovražnikom, kateremu ne bodo mogli nikoli odtrgati glave: pred neizmerno živo delujočo senco nezaupanja, ki leži na srcih Italijanov.

Strog ukrep milanskega prefekta proti listu "Il sindacato rosso"

MILAN, 1. Milanski prefekt je spričo enoglasne pritrditve posvetovalne komisije o tisku posvaril odgovornega urednika lista "Il sindacato rosso", ker da je rečen list hujskal k razrednemu sovraštvu in z raznimi objavami ogrožal obstoj ustavnih oblasti države.

Jugoslovenske parlamentarne skupine pred odločitvijo

Radičevci na razpolju - "Kulturbund" zopet vzpostavljen

BEograd, 1. (Izv.) Položaj se na splošno neizpremenjen. Sedanja opozic. le še nadaljuje z zatrjevanjem, da se nova vlada ne bo mogla držati, ni pa do sedaj podala za to nobenih dokazov. Treba je počakati na seje glavnih odborov posameznih strank. Za najvažnejšo med temi sejami se smatra seja Radičevih poslancev, ki se bo vršila v nedeljo v Zagrebu. Na tej seji se bo odločilo, če bodo radičevci podpirali vlado v celoti, ali pa le delno. Sodi se, da bo kakih 40 poslancev HRSS odločno za novo vlado.

Nadalje se bodo vršile v nedeljo še seje glavnih odborov demokratske in jugoslovenske mohamedanske stranke ter SLS. Tudi nemški poslanci bodo zborovali in je verjetno, da se bodo izrekli za novo vlado, ker bo "Kulturbund" zonet dovoljen. Zemljeradniki se bodo sestali v pondeljek; sme se trditi, da ne bodo zemljeradniki vstopili v vlado, a da jo bodo podprli, kakor hitro bo ogrožena. Džemijet je zaključil svoj kongres in je njegov razkol postal definitivni. Ferad beg Draga bo šel s svojo skupino z vlado, dočim se je skupina Džemana Zije, katere šteje le 5 poslancev, izrekla za radikale. Splošni položaj se bo pa razčistil še le začetkom prihodnjega tedna.

BEograd, 1. (Izv.) Danes se je izvršila seja demokratske kluba. V splošnem je vladalo v klubu dobro razpoloženje. Slab vtis so napravile pretirane zahteve radičevcev, ki hočejo zase popolno oblast na Hrvaškem. Sedanja opozicijska računa, da pride med vlado in radičevci do ostrih nasprotstev, ki bi mogla ogroziti obstoj sedanje vlade.

Veliki župani in državni podtajniki - Temeljite spremembe v diplomatski službi

Vesti o premeščanju uradnikov brez podlage

BEograd, 1. (Izv.) Vprašanje velikih županov ni še bilo rešeno. Tozadevna poganjanja med strankami se nadaljujejo. Imenovanja novih velikih županov se bodo izvršila po prvi ali drugi seji skupščine,

to je tedaj, ko se bo izkazalo, ako ima vlada v parlamentu večino ali ne.

BEograd, 1. (Izv.) Istočasno z velikimi župani se bodo izvršila imenovanja državnih podtajnikov, ki se bodo zbrali izven vrst parlamenta. Opozicija je ostro nastopila proti imenovanju neposlancev za državne podtajnike, češ da je to v nasprotstvu s parlamentarnimi načeli.

BEograd, 1. (Izv.) Vsi poslanci in odpravniki poslov so bili pozvani od zunanega ministra v Beograd. Ker je bilo do sedaj zunanje ministrstvo domena radikalov, se pričakuje temeljite spremembe v diplomatski službi.

Nasprotno se z ozirom na tozadevne govornice zatrjuje v merodajnih krogih, da se ne bo izvršilo nobeno premeščenje uradnikov, če se ne bo izkazalo to iz službenih ozirov za neobhodno potrebno.

Pogajanja z Italijo

BEograd, 1. (Izv.) Pogajanja z Italijo se bodo v najkrajšem času zopet pričela, ker je vlada izjavila, da ostane zunanja politika neizpremenjena. Konzularno konvencijo bo podpisala nova vlada.

Nov napad bolgarskih komitašev

6 ubitih, 8 ranjenih

STIP, 1. V sredo ob 11. uri dopoldne je zopet upadla trupa bolgarskih komitašev v Vinico. Komitaši so napadli jugoslovenske četnike in ubili četniškega vojvodo Mito Sokolarskega. Na begu so komitaši vrgli štiri bombe ter ubili štiri žene in dva seljaka. Uspejo jim je uiti v gozdove proti bolgarski meji. Na jugoslovenski strani je bilo poleg imenovanih še osem ranjenih. Ker je bil bas sejem, je nastala v mestu silna panika. To je bila bolgarska osveta za ubitega Miho Panča in obenem pričetek intenzivnejše bolgarske akcije.

Cilji bolgarske revolucije

Združitev z Jugoslavijo?

LJUBLJANA, 1. Današnje "Jutro" poroča iz Beograda: Povodom alarmantnih vesti iz Bolgarije o tamošnjih dogodkih se je obrnil vs dopisnik na bivšega ministra Kosto Todorova, ki mu je izjavil sledeče:

"V Bolgariji se gotovo pripravljajo veliki dogodki; na žalost nimam podrobnih poročil, toda iz bolgarskega časopisa posnemam, da se po vseh srezih vršijo spopadi med kmeti in vladnimi organi. Seljaki so oslavljeni in se pomikajo v planine. Razmere v Bolgariji so zelo tragične, edini izhod za narod je revolucija. Vlada hoče s provokacijami izzvati nered in s tem uničiti svoje politične nasprotnike, katere naziva komuniste, četudi so ti najodličnejši protivniki današnje vlade zemljoradniki, ne pa komunisti. Sofijska vlada prikazuje, da se nahaja Bolgarija pred boljševiško opasnostjo in želi, da ubije z enim udarcem dve muhi. Predvsem gre za to, da se zabrišeje v Evropi krvavi zločini bolgarskih generalov in da se balkanski sosede nazenejo na splošno akcijo proti bolgarskim kmetom ter da dobi bolgarska vlada dovoljenje za ojačenje svoje vojske. Istočasno, ko je pričel londonski "Times" kampanjo proti boljševizmu na Balkanu, je zahtevala sofijska vlada od veleposlanške konference, da bi smela povečati stanje svoje vojske za 6000 mož. Nadalje je izjavil Kosta Todorov, da znači ta revolucija bolgarskega naroda tudi to, da narod razume, da za njega ni svobode, dokler je razdeljen z mejo od bratskega srbskega naroda, in da teži uničiti mejo, da postane tako del velike narodne jugoslovenske države. Bodočnost evropskih narodov in vsega človeštva ni v separatizmu, ampak v ustvarjanju čim večjega in jatejšega organizma, kar je conditio sine qua non za bodoče bratstvo. Pot bolgarske revolucije je ujedinjenje vseh južnih Slovanov, za tem bratski sporazum z vsemi Slovani in končno stvarjenje močnosti za sporazum vseh evropskih plemen.

O formi ujedinjenja se g. Todorov ni izjavil, ker zavisí to od svobodnega izraza volje jugoslovenskega in bolgarskega naroda. Zanj je oblika vprašanje drugega reda.

Novo življenje na londonski konferenci

Dobri upi francoskega predloga

LONDON, 1. Prvi in tretji odbor konference sta danes pričela proučevati francoski posredovalni predlog. Glede evnetuelnih novih sankcij proti Nemčiji izgleda, da vprašanje predlaganega razsodišča ne bo povzročilo nikakih težkoč. Med prvim odborom za ugotovitev kršitev od strani Nemcije in med reparacijsko komisijo ne obstajajo nobene razlike v naziranjih. V tretjem odboru pa so angleški strokovnjaki iznesli svoje pomisleke proti francoski formuli, ki predvideva, da mora Nemčija garantirati za dobavo svojih državljanzov. Angleški strokovnjaki bi želeli, da bi bila Nemčija le obvezna storiti vse, da zajamči izvršitev programa glede stvarnih dajatev. Oba odbora bosta še nocoj nadaljevala svoje delo.

LONDON, 1. Prva komisija je danes popoldne soglasno sprejela prvi del francoskega predloga, ki ima nastopno besedilo: Naloga reparacijske komisije je, da stori odločitev glede vsakega predloga, glede ugotovitve kake kršitve od nem-

ške strani in sicer ali na podlagi določb od 10. januarja 1920. ali na podlagi Dawesovega načrta od 9. aprila t. l. Ako se doseže ta odločitev komisije z večino glasov ima vsak član reparacijske komisije pravico predlagati razsodišče treh članov. Predsednik razsodišča mora biti ameriški državljani. Ako komisija ne bi mogla soglasno določiti predsednika, bo ta član razsodišča imenovan od predsednika stalnega haškega razsodišča.

Jugoslovenska zmaga na veslarskih tekmah

DUBROVNIK, 1. (Izv.) Na današnjih veslarskih tekmah, ki so se vršile med moštvi jugoslovenske in angleške vojne mornarice, je jugoslovensko moštvo z lahkoto premagalo Angleže. Angleška mornarica je bila v Dubrovniku sijajno sprejeta.

Velika železniška nesreča na kočevski progi

LJUBLJANA, 1. Tovorni vlak šte. 4561, ki se je večer popoldne ob 15.50 uri odpravil s postaje Čušperk proti Predolam (smer proti Grosupljani), je doletela težka nesreča.

V bližini km 8.03 je naenkrat skočila s tira 8 tovornih vagonov, ki so zropotali čez škarpo in padli približno 20 — 25 metrov globoko. Pri padcu so se seveda povsem razbili. Materijalna škoda je zelo znatna. Vrh tega pa je nesreča zahtevala še človeško življenje. Pa je službi bil pomožni sprevodnik Ivan Repanšek, 35 let star, rodom iz Ihan pri Domžalah. Pri padcu vagonov je prišel pod voz, ki ga je povsem zmečkal.

Pri natančnem raziskovanju se je tekom popoldneva dognalo, da nesreče ni kriva proga, kakor se je prvotno domnevalo. Dognalo se je namreč pri preiskovanju razbitok, da je en voz imel močno pokvarjeno kolo, ki je med vožnjo na napeti progi končno odpovedalo in vrglo s tira vagon, ta pa je potegnil za seboj še druge. Vodi se preiskava v smeri, kako da je mogel tako pokvarjen voz ostati v prometu.

Na mestu nesreče je proga na daljavo kakšnih 50 m pokvarjena. Tovorni promet je ustav-

ljen, osebnost se vzdržuje s prestopanjem. Proga bo kmalu popravljena.

Proslavitev spomina Jauresa.

PARIZ, 1. Socialistična stranka in splošna delavska zveza sta sinoči proslavili deseto obletnico smrti Jauresa. Obred se je izvršil v Trocaderu. Obsežna dvorana je bila nabito polna in nad 2000 oseb ni moglo dobiti prostora. Kot prvi je govoril Leon Blum, poslanec Pariza, nato je povzpel za besedo Jouaux, ki se je poklonil spomenu Jauresa v imenu splošne delavske zveze. Govoril je tudi glavni tajnik socialistične stranke Paul Faure, ki je predstavil odposlanca delavske internacionale Loebeja, bivšega predsednika nemškega državnega zbora, italijanskega poslanca Turatija, angleškega zastopnika Roberta Williamsa, Japona Louzonja in končno odposlanca Belgije Vanderveledeja, ki so v vnašenih besedah proslavili spomin Jauresa, duše internacionale. Po proslavitvi se je ljudska množica mirno razšla.

Francoska zbornica odobrila amnistijski načrt. PARIZ, 31. Zbornica je brez razprave in sprememb odobrila amnistijski načrt ter s 346 proti 110 glasovom odobrila prenos zemskih ostankov Jauresa v Pantheon. Seji je prisostvoval tudi regent Etiopije Ras Tafari.

Vdeležitvi nemirov v Krakovu pred sodiščem VARSAVA, 1. Kazenska obravnava proti obojem, ki so bile obtožene, da so se vdeležile izredov, ki so izbruhli preteklega novembra v Krakovu, je končala. V razsodbi so bili vsi obtoženci oproščeni zločinov upor, izredov in vseh drugih zločinov; 6 obtožencev je bilo obsojenih radi tatvine in plenitve; bili so obsojeni na zapor od 14 dni do 18 mesecev. Državni pravdnik si je pridržal pravico, da vloži pri tožbo pri kasacijskem sodišču.

Univerza v Louvainu upepeljena

BRUSELJ, 1. Požar je upepelil večji del znamenite univerze v Louvainu (Löwen). Uničeni so tudi kemični laboratoriji. Škoda je velikanska.

Novi sovjetski poslanik v Pekingu. PEKING, 1. Karakasan je davi predložil svoja poverljiva pisma kot poslanik Zveze sovjetskih republik.

DNEVNE VESTI

Slovesno blagosloavljenje 66 praporov v Tolminu

Kr. okrajno šolsko nadzorstvo v Tolminu nam je poslalo o tej prireditvi sledeče poročilo:

Ljudske šole in meščanska šola tolminskega šolskega okraja so sklenile šolsko leto 1923-24 s slovesnim blagosloavljenjem 66 praporov. Slavnost se je vršila v Tolminu 6. julija t. l. na dvorišču ljudske šole, katero je bilo okrašeno z zelenjem in s trobojnicami. Te slavnosti se je udeležilo nad 100 oseb učiteljskega osebja in približno 1000 šolskih otrok.

Prisostvovali so razne oblasti, civilne, cerkvene, vojaške ter mnogo povablencev, dalje zastopniki nar. bojevnikov, fašja in tolminskega kr. učiteljskega s svojimi zastavami.

Slavnost se je pričela z blagosloavljenjem zastav po tuk. dekanu mons. Ivanu Rojcu ob zvokih kraljeve koračnice. Na povelje: Pozor! je šolska mladina pozdravila z rimskim pozdravom nove blagoslovljene zastave.

Šolski nadzornik Franc Spazzapan, je v kratkih in lepih besedah podal pomen slavnosti, nato sta dva učenca izročila Dr. Tanzarelli, zastopniku kr. prokuratorja, ki službeno zadržan ni prišel k slavnosti, dar 935 L za vojne slepce in 982 L za spomenik Edmondu de Amicisu.

Zastopnik Dr. Tanzarella se je zahvalil za velikodušni in patrijični dar, izročil pozdrav prokuratorju Dr. Reine in pohvalil patrijično prireditev. Prisotni so mu živahno aplavdirali.

Šolska mladina zapoje nato pod vodstvom ravnatelja E. Kalana, ki je vodil vso slavnost, precizno Legendo del Piave ob velikem navdušenju.

Nato se postavi šolska mladina in učiteljstvo v veličastno sprevod. Na čelu sprevoda je sviral godba tuk. vojakov planincev, ki jo je blagohotno prepuščilo poveljstvo bataljona iz Vincenze, tej sta sledila dva učenca, katere sta nosila velik lavorov venec s trakom trobojnice, potem vse zastave, nato šolska mladina z učiteljstvom, ki je korakala v lepem redu ter z rimskim pozdravom pozdravljala pri ljudskem vrtu zbrane oblasti.

Sprevedu, ki se je pomikal na pokopališče v vojni za domovino padlih vojakov, so se pridružile oblasti in povabljenke. Tu se je na spomenik položil lavorov venec z napisom: »Hvala ležno spoštovanje ljudskih šol tolminskega okraja.« Glas trobente je dal znamenje za pozor, vse zastave so se priklonile, sledil je trenutni ganljiv molk. H koncu je zaigrala godba Legendo del Piave in lepa svečanost se je končala.

Za nabavo 66 zastav so prispevali z darovi šolski otroci, učiteljstvo in družine tolminskega šolskega okraja.

Prip. ur. K temu uradnemu poročilu o blagosloavljenju šolskih zastav v Tolminu si dovoljujemo le eno pripombo. Bila je lepa patrijična slovesnost in mi seveda nimamo nič proti temu, da se v šoli goji poleg znanja tudi ljubezen do domovine. Vendar pa se nam morda vzbujati in morala so se vzbujati tudi navzočnim slovenskim staršem grenka čustva žalosti pri misli, da je bila na slovenskih tleh naša slovenska šola odpravljena in da je za naše ljudstvo vsaka taka zaključna šolska slavnost ob koncu šolskega leta obenem tudi pogreb enega razreda impozantne zgradbe naših ljudskih šol. Lani je odzvonilo prvemu razredu, prihodnje leto bo drugemu itd. Oblastva naj si ne mislijo, da se naše ljudstvo tega ne zaveda. Ako bi torej imeli biti zunanji pomen tolminske slovesnosti tudi ta, da je s tem naše ljudstvo in naše učiteljstvo manifestiralo nekako svoje zadovoljstvo s sedanjo šolsko politiko v naših krajih, moramo že opozoriti šolsko oblastvo, da je v hudi zmoti. Naše ljudstvo ne bo nikdar odnehalo od svoje zahteve, da se mu mora njegova šola vrniti istim zakonitim potem, kakor je bila odpravljena. Vsekakor pa moramo tudi tu govoriti, da iz poročila ni razvidno, ali so govorniki upoštevali dejstvo, da je bilo občinstvo pri prireditvi po ogromni večini slovensko. Ponavljamo pa zopet, da nimamo nič proti temu, da se v šoli goji tudi ljubezen do domovine. Prepričani pa smo, da bi tudi v tem oziru bolje odgovarjala državnim interesom v naših krajih slovenska šola nego pa poitalijancena in za slovenske otroke vsled tega neprimerne učilnice.

Vdeležitvi nemirov v Krakovu pred sodiščem

PARIZ, 31. Zbornica je brez razprave in sprememb odobrila amnistijski načrt ter s 346 proti 110 glasovom odobrila prenos zemskih ostankov Jauresa v Pantheon. Seji je prisostvoval tudi regent Etiopije Ras Tafari.

Univerza v Louvainu upepeljena

BRUSELJ, 1. Požar je upepelil večji del znamenite univerze v Louvainu (Löwen). Uničeni so tudi kemični laboratoriji. Škoda je velikanska.

Novi sovjetski poslanik v Pekingu. PEKING, 1. Karakasan je davi predložil svoja poverljiva pisma kot poslanik Zveze sovjetskih republik.

Sportno društvo „Adria“

priredi v nedeljo 3. avg. t. l. ob priliki dirke vrtno veselico na vrtu Narodnega doma pri Sv. Ivanu. Pri veselici sodeluje godba s Proseka. Pevske točke bodo proizvajali: Pevsko društvo „Kolo“ „Ilirija“ in svetoivanski pevski zbor. Med programom se bodo razdelila krasna darila posameznim dirkačem in prisodila kupa dnevnika „Edinost“ onemu sportnemu društvu, katerega člani bodo dosegli največ točk. Obenem se bo vršila tekma v vrečah s tremi nogami.

Začetek ob 5. uri popoldne.

Društvo državnih upokojencev za Trst in Julijsko Krajino bo imelo v nedeljo, 3. avgusta, ob 10. uri v dvorani DKD pri Sv. Jakobu svoj VII. redni občni zbor. Člani naj se ga vsi in točno ob določeni uri udeležijo. Vabljeni so tudi prijatelji društva.

Društvene vesti

M. D. P. — Trst bo imelo v nedeljo, 3. avgusta, ob 10. uri v dvorani DKD pri Sv. Jakobu svoj VII. redni občni zbor. Člani naj se ga vsi in točno ob določeni uri udeležijo. Vabljeni so tudi prijatelji društva.

Z. M. D. — Trst. Danes seja v navadnih prostorih. Preds.

D. K. N. Tommaso. Danes sestanek na prostem. Zbirališče ob 4 h pop. pri cerkvi v Rojanu. V slučaju slabega vremena se vrši v prostorih. — Tajnik.

Iz tržaškega življenja

Avtomobil povozil in usmrtil starega moža. Včeraj popoldne okoli 17. ure se je pripetila na trgu Oberdan strašna nesreča, ki je zahtevala človeško žrtev.

Ob omenjeni uri je privozila po trgu Oberdan korijera, ki vrši osebni promet med Trstom in Miramarom in obratno. Korijera, v kateri je sedelo mnogo oseb, je privozila z navadno brzino do kavarnе Fabris in je hotela zaviti ul. Ghega, ko je sofer F. Eisinger, star 25 let, zapazil starega moža, ki je skušal naglo iti preko ulice, čeprav je bil avtomobil že v njegovi neposredni bližini. Sofer je naglo zavil v stran, a žalibog ni mogel preprečiti nesreče: težki avto je podrl moža na tla in zadnje kolo mu je šlo preko glave. Navzočni ljudje so za hip onemeli sprito groznega prizora. Nesrečnemu možu je bila glava popolnoma zmečkana; možgani pomešani s krvjo, so na široko oskropili cestni tlak. Bilo je jasno, da je za nesrečnega moža vsaka pomoč zaman, vendar je nekdo obvestil o dogodku rešilno postajo, odkoder je kmalu potem prišel zdravnik, ki pa je naravno mogel samo ugotoviti smrt.

Orožniki, ki so prihili na lice mesta, so našli pri mrtvecu nekatere listine, na podlagi katerih je bil spoznan za 62-letnega delavca Antona Vidau, stanujočega v vasi Bane. Po oblastnem izvidu je bilo truplo prepeljano v mrtvašnico mestne bolnišnice.

Sofer je bil takoj aretiran in odveden na policijski komisariat v ulici M. K. Imbriani, kjer je bil zaslišan. Nato je bil odveden na kvesturo, kjer so ga pridržali v zaporu.

Nasilen trgovec. Mlekarka Josipina Griljanec, stara 61 let, doma iz Saleza pri Proseku, je včeraj predpolodne stopila v trgovino s sladšćicami, ki se nahaja na vogalu ulice Mazzini in M. R. Imbriani, da bi kupila nekoliko bombonov za otroke. Starika ni mogla dosti potrositi, in ker tudi ni imela drobiža, je zahtevala za 30 stotnik. Vendar se ji je zdelo, da jih je dobila premalo; radi tega je prosila lastnika trgovine, naj ji da vsaj še enega. To je trgovca, 28-letnega Davida Becker, stanujočega na Corso Garibaldi št. 33, tako ozlovoljilo, da je velel stariki, naj se pobere iz trgovine. Griljanec je hotela nekaj ugovarjati, kar je Beckerja še bolj razglo. Ves razkačen je pograbil palico ter začel stariko pretepati. Konč-

no jo je sunil s tako silo na ulico, da je starika obležala. Odurno počenje trgovca je vzbudilo med ljudmi, ki so se nabrali pred trgovino splošno ogorčenje. Nekateri so pomagali stariki v kočijo ter jo prepeljali v mestno bolnišnico, kjer je zdravnik dognal, da ima Griljančeva zlomljeno desno nogo. Reva je bila sprejeta v kirurški oddelek. Zdraviti se bo morala 4 tedne.

Becker je bil aretiran.

Vesti iz Goriškega

Soško hidroelektrično podjetje. Pripravljalni odbor za soško hidroelektrično podjetje je vložil, kakor je to predpisano po zakonu, na ministrstvo za javna dela prošnjo za koncesijo izrabljanja soških vodnih sil pri Solkanu. Iz Rima je sedaj došel odgovor, da je višji svet za javna dela ugodno rešil prošnjo pripravljalnega odbora.

S podelitvijo te koncesije se je vprašanje soškega hidroelektričnega podjetja znatno približalo k ugodni končni rešitvi, od katere pa smo navzile temu še vedno zelo, zelo daleč, ker velike so še ovire, katere je treba premagati.

Iz tržaške pokrajine

Boršt. Po dolgi mučni bolezni je umrla v ponedeljek v tržaški bolnišnici Antonija Hreščak p. d. Ludvetova in v sredo smo jo spremenili k večnemu počitku na domače groblje v Boršt. Pred vajo so čakali na krsto z zemskimi ostanke pokojnice domači g. župnik, cerkveni pevci in — vkljub delavniku — velika množica domačinov. Zene, tovarišice pokojnice, oblečene v brežansko narodno nošo, so nosile venčice, cvetje in sveče ob mrtvaškem vozu. Pevski zbor je pel žalostinke pred vajo, v cerkvi in na pokopališču. Prevoz je oskrbelo prvo tržaško pogrebno podjetje.

Pokojnica je svoje otroke vzgojila v narodnem duhu. Njene hčerke vidimo povsod, kjer je treba delovati za našo stvar, isto velja tudi glede sina. Užaloščnemu soprogu, kakor tudi hčerkam in sinu — naše najiskrenejše sožalje, pokojnici pa večni mir v domači zemlji!

DAROVI

Ker je bilo cvetje za go. Ano Mikušovo iz sv. Lucije darovano, so poslal njeni gostje 70 L. svetoivanski podružnici „Sol. društva“. Srčna hvala!

Za svetoivansko podruž. Sol. društva darujeta, ker se nista udeležili njene veselice ga

Borzna poročila.

Tuja valuta na tržaškem trgu.

avstrijske krone	0.028	0.0310
avstrijske krone	0.0282	0.032
čehoslovaške krone	68.40	68.80
dinarji	27.55	27.25
leji	9.75	10.26
marka	23.07	23.17
francoski franki	116.75	117.50
švicarski franki	428.—	480.—
angleški funti papirnati	101.80	101.85

Varujte otroke pred zalezovanjem

črevesnih zajedavk, ki se večkrat vgnezdijo v otroškem organizmu. Pripomoček, ki uniči takoj gliste, ki nima duha in ni zoprno, ki ima izborn okus: je čokoladni bonbon za uničevanje glist **ARRIBA**. — Dobiva se v vseh lekarnah in stane **L 1.—**.

BANCA ADRIATICA

Ustanovljena leta 1905.
Delniška glavnica Lit. 15.000.000.— popolnoma vplačana.
Glavni sedež: TRST, Via S. Nicolò 9 (Lastna palača).
Podružnice: ABBAZIA — FIUME — MILANO — ZARA.

Eskomptira trgovske menice. Daje predujme na blago, vrednostne papirje.

Jamči italijanske kredite v Jugoslaviji in jugoslovenske kredite v Italiji ter eskomptira tozadevne akcepte.

Otvorja akreditive za nakup blaga. Inkasira menice in račune. Kupuje in prodaja dinarje in druge valute. Izvršuje nakazila v dinarjih na vseh trgih Jugoslavije.

Sprejema vloge v Urah in Dinarjih ter jih obrestuje najbolje po dogovoru. — Sprejema na vložne knjižice ter jih obrestuje po 4 % netto.

PODLISTEK

BREZ IMENA

Roman.

Komaj sem zaprl svoj dnevnik, vstopi ne-hvalečna punca ter izjavi, da je naša trgovska zveza pri kraju. Ona da potrebuje miru in ima »druga podjetja v načrtu«. Morda bo še naprej miene potrebovala, morda pa se zopet poverne k igranju. Vsekakor zadostuje, če si izmenjava naslove za slučaj, da bi si hotela dopisovati. Ker me ne mara tako nenadoma zapustiti, zato ostane še jutri, v nedeljo, v ponedeljek jutraj pa odpotuje.

Moji ugovori bi ne izdal nič, to sem vedel, oblasti nad njo nisem imel nobene, zato sem premišljeval, katero pot naj uberem, da bo za moje interese najboljše.

Razume se, da si je napravila globokoumen načrt proti Mihaelu Vanstoneju. Cedna je, mlada, prebrisana in brez predsodkov; denarja ima dovolj za preživljanje in časa tudi, da izvolja slabe strani starca. Brekone bo napadla nič hudega slutitega moža z orlojem svojega spola. Ali je verjetno, da me bo potrebovala pri takšnem delu? Težko. Ali se hoče na lep način od mene odtrgati? To je verjetno. Ali pa sem jaz človek, ki bi pustil, da moja varovanka tako z menoj postopa? Prav gotovo da ne.

Jaz sem človek, ki vidi v vsakem položaju jasno svojo pot pred seboj in tu vidim tri možnosti zase:

Prva možnost: Zadovoljiti se navidezno z njenim predlogom, izmenjati naslove in nato skrivaj zasledovati njene kretnje.

Druga možnost: Pokazati ji očetovsko skrb in zagroziti, da jo izdam sestri in odvetniku, če vztraja pri svoji volji.

Tretja možnost: Na podlagi mojih dosedanjih odkritij stopiti v prijateljske odnose z gospodom Mihaelom Vanstonejem.

Za sedaj se nagibam k tretji možnosti. Toda ta odločitev je tako važna, da se ne smem prenehati. Danes imamo devetindvajsetega — prekinil bom dnevnik do ponedeljka.

31. maja. Vse možnosti in vsi moji načrti so brez vrednosti.

Prejel sem časopis kakor običajno po zajtrku in med »družinskimi dogodki« sem bral tole: »29. t. m. je umrl v Brighton Mihael Vanstone Esqu., poprej v Zurigu, 77 let.«

Gospica Vanstone je bila v sobi, ko sem prebral te nepričakovane vrstice. Imela je klobuk na glavi, njeni kovčgi so bili zaprti in nepotrepljivo je pričakovala trenutka, ko se popelje na kolodvor. Brez besede sem ji podal časopis, brez besede je poiskala z očmi mesto, ki sem ji ga označil, in prebrala vest o smrti Mihaela Vanstoneja.

List je padel iz rok in takoj je spustila pajčolan čez obličje, toda jaz sem imel še toliko časa, da sem jo pogledal v obraz, ki je napravil name strašen vtis.

Smrtna tišina, ki je zavladala v sobi, mi je bila slednjé neznoša, in prekinil sem jo hotel s kakšno pripombo. Z ozirom na svoje interese sem se dotaknil njezinih predstav.

»Po tem, kar se je zgodilo,« sem rekel, »se mi zdi, da je najbolje, če nadaljujem s predstavami kakor do sedaj?«

»Ne,« je odgovorila izpod pajčolana, »nadaljevali bomo z mojimi poizvedbami.«

»Poizvedbe za mrtvim človekom?«

»Za njegovim sinom.«

»Za gospodom Noelom Vanstonejem?«

»Da, za gospodom Noelom Vanstonejem.«

Ker nisem imel pajčolana, da bi si ga potegnil čez obraz, sem se sklonil in pobral časopis. Njena vražja trma me je spravila za trenotek iz ravnovesja. Moral sem šele zbrati svoje misli, predno sem mogel dalje govoriti.

»Ali so te nove poizvedbe istege nedolžnega značaja kakor prejšnje?« sem vprašal.

»Ravno tako nedolžne.«

»Kaj moram poizvedeti?«

»Rada bi vedela, če ostane gospod Noel Vanstone po pogrebu v Brightonu.«

»In če ne ostane?«

»Če ne ostane, moram zvedeti za novi naslov, kamorkoli bi se imel preselili.«

»Dobro. In kaj dalje?«

»Želim, da poizveste, če pripade vse očetovo premoženje sinu.«

Začel sem zaznavati pot, ki jo je ubrala. Beseda denar je olajšala moje srce, zopet sem začutil trdna tla pod seboj.

»Drugače nič?« sem vprašal.